

Miera deklarācija

Mūsu garīgajās saknēs un kopš agrākajiem laikiem Draugu Reliģiskās Sabiedrības pārstāvji jeb kveikeri ir izvēlējušies nevardarbīgus līdzekļus konfliktu atrisināšanai un miera veicināšanai. Mēs redzam dievišķo katrā cilvēkā un tādēļ nenogalinām, kā arī neatbalstām citu nogalināšanu.

Mēs ticam, ka katru konfliktu var atrisināt nevardarbīgi, kad mēs iesaistām mūsu radošās enerģijas un aukstasinību, lai iespētu rast mierpilnus atrisinājumus. No savas tikšanās pielūgsmei gūtās pieredzes mēs zinām, ka pats viskonfrontējošākais iznākums var tikt atrisināts, kad mēs ieklausāmies dievišķajā vadījumā. Klusumā mūsu priekšā paveras jauni ceļi, kuri nebija saredzami iepriekš.

Mums nav ienaidnieku. Mēs ticam, ka katram cilvēkam ir pārveidošanās iespēja. Miera uzturēšana rada mums draudus, uzvar mūsu bailes un pārvar robežas. Laikā, kad tie sludināts "karš kā terors" un saukts arī par "iztukšojošo karu", mēs neesam karā.

Nevardarbība ir aktīvs process, kurš var iegūt dialoga formu ar pretējo pusī, pilsonisko pretspēku pret netaisnu varu vai arī pacietīgu darbu caur tiesību normām. Agrāk starpniecībai bija nepieciešamas visefektīvākās nevardarbības metodes. Aizspriedumi un svētulība, ekonomiskā nevienādība, līdzekļu pārvalde un citas netaisnības jāiznīdē ārā pirms tās pārtop atklātā naidīgumā. Sevišķā rūpe būtu jāuzņemas pēc konflikta, atjaunojot infrastruktūru un veidojot attiecības, lai nepieļautu turpmākos konfliktus.

Nevardarbība ne vienmēr panāk taisnīgumu īsā laikā. Kā jau karā, var ciest nevainīgi cilvēki. Tomēr, ja nevardarbības metodes ir ļoti sekmīgas, tās bieži vien noris nemanāmi, līdz redzams, ka konflikts ir novērsts. Mēs nekad neuzzināsim, piemēram, vai pamiers -- neatlaidīgs Āfrikas Lielā Ezera ierosinātais darbs, kas saveda kopā genocīdā dzīvus palikušos un noziegušos neskaitāmās pēctrāumu un dziedināšanas sesijās, tiešām novērsa vardarbības atjaunošanos Ruandā un Burundi. Mēs zinām, ka tas ir īpatni pārveidojies.

Mūsdienu karu uzliesmojumi liek ciest nevainīgiem upuriem, kuri ir "blakus zaudējums"; tiek sagrauta infrastruktūra, no kurās ir atkarīgi mierīgie iedzīvotāji; tie saindē vidi, izjauc augsnī, iztērē urāniju un citas bīstamās vielas, kurās ilgi saglabājas kaujas laukos līdz tie atkal klūst par apstrādājamu zemi. Bez tam karš veido cilvēkus par slepkavām; tas atstāj psiholoģiskas rētas tiem, kuri ir cietuši, gan tiem, kuri tapuši sodīti. Karš pamatos sagrauj ticību, izposta attiecības tā, ka tās grūti atjaunojamas.

Kara atcelšanas propogandēšana varētu šķist neprātība vai arī nerealitāte. Mūsu priekšteči, kuri uzsāka verdzības iekārtas atcelšana, tika izzoboti savu pūļu dēļ. Bet viņiem izdevās, pirmkārt, to uzturot mūsu Sabiedrības ietvaros un tad arī darbībā ar citiem, aizstāvot to mūsu nācijā un pasaulē. Tāpat arī mēs esam par to, lai izskaustu vardarbību katrā mūsu dzīve jomā: mūsu ģimeņu attiecībās, mūsu pilsoniskā reakcijā uz noziegumiem, mūsu uzraudzībā pār zemi un mūsu ārzemju politikā. Mūsu mērķis ir nest tālāk mierpilno Dieva valstību šeit, tagad, uz Zemes.

**Santluisas Mēneša Tikšanās
Draugu Reliģiskā Sabiedrība (kveikeri)
Santluisa, Misuri štats, ASV
12.februāris, 2006**